

పులి మేక ఆట

ఒకానొక రాష్ట్ర ముఖ్య పట్టణంలో ఉగాదినాడొక విందు జరుగుతోంది. ఆ విందుకు మంత్రులూ, సామంతులూ అనేకమంది విచ్చేశారు. వారిలో మహిళలూ, శ్రీమంతులూ, 'అతి' భాషులూ, 'మిత' భాషులూ గూడా వుంటారు కాబట్టి వున్నారు. అందరూ విందుకని ఆసీనులయ్యారు. తరువాతి కథాక్రమంలో యీ క్రింది సంభాషణ వినవచ్చింది :

“మీ కుండే దీ వూళ్లొనే నాండీ?”

“ఔనండీ”

“ఎప్పట్నుంచుంటున్నారెక్కడ?”

“ఆ రేళ్ళవుతుంది.”

“ఆ రేళ్ళంటే యేవంది లెండి! మా వారిక్కడకొచ్చి దా దాపొక పాతికేళ్ళన్నా ఔతుంది.”

“ఐతే, యీ పట్టణవంతా కొట్టిన పిండై వుండాలి.”

“పిండివంటలు గూడా బాగానే లొట్టలేసుకుంటూ తింటారు వారు. అందులోనూ, చాలాకాలం బ్రహ్మచారిగా వున్నారేవో, పొరుగింటి పుల్లకూరగూడా రుచేవారికి.”

“అదుగో, అక్కడ యెదురుగా కూర్చున్నవారేనా మీ వారు?”

“అంతమాత్రం గూడానా. ఆయనెవరో మంత్రిగారై వుంటారు. మా వారు ఉత్తర ప్రదేశస్థులు.”

“ఓ, అలాగా. అందులోనూ గణవాలీ వారైతే యీ పాటికి యెండలికి నల్ల కప్పేసుండాలి. చెట్టూ చేమా లేని నల్లరాళ్ల కొండలాగా.”

“మా వారలాగాదు. అదిగో ఆ ప్రక్కన పండు నిమ్మ పండు మలే వున్నారే, వారు. అప్పుడప్పుడు ఆస్థాన స్త్రీలు టుంది వారికి. టెన్నిస్ ఆడతారు. నేను దగ్గర లేనప్పుడు పిల్లికళ్ళ ఆడవాళ్ళంటే మోజు చూపిస్తారు గూడాను.”

“మీరు చాలా గొప్ప పరిశీలకుల్లా వున్నారు; ‘అతి’ భాషులుకూడా కాదు.”

“ఎవరి భర్తల్ని గురించి వాళ్ళా మాత్రమైనా పరిశీలన చెయ్యకపోతే ఎలా లెండి! ఆ మాటకొస్తే అందరు మగవాళ్ళూ అంతే.”

“ఆస్కార్ వైల్డు వుస్తూకాలు బాగా చదివినట్లున్నారు మీరు.”

“చదవలేదని అననుగాని, మొత్తాని కది నిజంకూడా కదండీ?”

“ఐతే, మీ వారికి మోసమే వృత్తై పోయిందంటారా?”

“ఆ మాట అంత వయసొచ్చి నాయన్ని గురించి ఎలా గంటాను కానీండి, నలుగురు ఆడవాళ్ళతో కలిసి మెలసి

మాట్లాడడమంటే సరదా పడతారు; అంతే. చూడండి! ఆ ప్రక్కనున్న మహారాష్ట్ర బ్రాహ్మణావిడతో ఎలా మాట్లాడుతున్నారో. ఆవిడగూడా ఆ రాగిజుట్టూ, పిల్లి కళ్లూ...చీర కట్టుకోకపోతే అచ్చంగా యింగ్లీషు లేడీలాగా వుంటుంది కదండీ.”

“తెల్లవాళ్ళు తెల్లవాళ్ళంటారుగాని, మన నల్లవాళ్ళ ముందా తెల్లవాళ్ళేందుకు పనికొస్తారండీ. అరేబియా ఆడ వాళ్ళ ముందు ఒంటెల్లాగా.”

“ఏమిటో నా ఊహ కందని మాటలాడుతున్నారు మీరు; విందు భోజనంలో తారసిలినపుడు కాస్త స్త్రీలంటే గుర్రందిగి మాట్లాడాలి మరి.”

“మా దేశంలో మొల్లలున్నారు. మీ దేశంలో మీరాబాయి, మహాదేవిసర్మ, శివరాణిదేవీ వున్నారు. వారితోగూడా గుర్రందిగే మాట్లాడమంటారా?”

“వారు మాలాగా భర్తలమీద ఆధారపడేవారు కాదు గదా మరి.”

“నిజవేఁ ననుకోండి. మీరుగూడా అంత గొప్పవారూ నని నా అభిప్రాయం...అందులోనూ ఏ నౌకాభంగమో జరిగి, ఏ ఎడారికో ద్వీపానికో చేరుకుంటే మీలాంటి వారొక్కరుంటే చాలు ప్రొద్దు పుచ్చేందుకు.”

“మీ మాటలు వింటూంటే సిగ్గేస్తోంది నాకు. మా వారలాంటి మాటలన్న వావానే పోరు. మీ రెప్పుడైనా

నాకాదళంలో పనిచేశారా? చాలా ఒంటరి బ్రతుకట గదూ
అది... సరే గాని, మా క్లబ్బూ అంతే. ఎప్పుడూ, ఎవరూ
వుండరు సంతోషంగా బాతాఖానీ కొట్టుకోడానికి.”

“మధ్య మధ్య ఎవరో ఒకరు ఏ పుస్తకానికనో
రాకనూ మానరు; ఏకాంతం భంగం కాకనూ మానదు.”

“అన్నట్లా ఏకాంతపు టెడారిలో చేయడాని కేమం
టుంది?”

“చదరంగం ఆడుకోవచ్చును; పులీ మేకా ఆడుకో
వచ్చును.”

“పులీ మేకా ఆట చేతగాదుకాని నాకు, చదరంగం
ప్రయత్నంచేస్తే అడగలసనుకుంటా.”

“పోనీ, చదరంగవే ఆడుకుందాం.”

“ఆడుకు నాడుకుని అలసిపోతే?”

“చుక్కల్ని లెక్కిస్తూ కూర్చుందాం.”

“పగలు?”

“మీరు కుట్టు పని చేసుకుందుకు గాని, నేను నిద్ర
పోతాను.”

“కుట్టుకోడానికి ఊలు దొరకొద్దండీ ఎడారిలో? అక్క
డేదో కో ఆపరేటివ్ స్టోరున్నట్లు మాట్లాడారేమిటి?”

“మీరు తొడుక్కున్న జాకెట్టు ఊలుదే గదండీ. నా

కళ్ళజోడు కొమ్ముల్ని విరగ్గాడితే ఊలు కుట్టు సూదు
లాతాయి!”

“నా జాకెట్టులో వూ తెన్ని రోజు లొస్తుంది కుట్ట
డానికి!”

“మీరు తొడుక్కున్న జాకెట్టు ఊలూడదీసి గాదు
నేను కుట్టమనేది; మరో కొత్త జాకెట్టే కుట్టుకోండి.”

“మీరు చూపే ఎడారికలలు చాలా గొప్పగా వున్నా
యండి. ఆ మనోహర దృశ్యం కళ్లక్కట్టినట్లు కన్పిస్తోంది...
మీ ఫోన్ సంబంధం చెప్పారుగాదు...”

“తప్పకుండా యిస్తానండి. వెళ్ళేముందు.”

“ఇదిగో చూడండి; మా కనతల వైపున కూర్చు
న్నమ్మాయితో గూడ మాట్లాడండి మరి కాసేపు. మంచ
మ్మాయి ఆ అమ్మాయి. మరీ యెవరూ మాట్లాడనట్టుంది ఆ
అమ్మాయితో. యీ లోపుగా నేను నా కుడిచేతివైపున
కూర్చున్నాయనతో మాట్లాడాను. ఈ మధ్యనే యినుప
రాయి వ్యాపారంలో లక్షలు సంపాదించాడటాయన.

* * *

“మీరుండే దీ వూల్లోనా నాండి?”

“ఔనండి.”

“చాలా కాలవైందా మీ రిక్కడికొచ్చి,”

“ఔ నండి.”

“మరీ యెండలు మా డ్చేస్తున్నాయండి.”

“నిజవే నండి.”

“మరీ మొన్న గురువారం దుమ్ము రేగ్గొట్టించండి
వర్షం.”

“ఔ నండి.”

“జీపేసు కెళుతున్న కంట్రాక్టు రొకరు జీపుతో పాటు
ఎగెరి పడ్డాడండి ఆ గాలివానకి.”

“నిజంగానే!”

“విందేర్పాట్లు బాగానే వున్నాయ్ గదండి”

“బాగానే వున్నయ్యండి”

“ఓ డి పలావంటే మహా యిష్టం నాకు; మీకూ...”

“యిష్టవేనండి”

“మీకు ఏకాంతపు టెడారులంటే సరదాయే నాండి”

“ఏ నన్నారూ?”

“ఎడారి”

“నాకా ఆలోచనే రాలేదండి ఎప్పుడూను.”

“నాస్నేహితురా లొకావిడ బలవంతం చేస్తోంది వెళ్దా
మని. రెండు మూడు రోజుల్లో వెళ్దావని చూస్తున్నా. ఆ
ఎడారి నిండా మల్లెదోటలూ, మొగలి పొదలున్నూ...”

“చాలా బావుంటుందాండీ”

“అహా! అక్కడి కెళ్ళి పులీ మేకా ఆట ఆడుకుంటాం
మేం. రాత్రిళ్లు వెళ్ల కిలా పండుకొని చుక్కల్ని లెక్కించు
కుంటాం”

“బలే రొమాంటిగ్గా వుంటుందండీ అట్లా ఐతే”

“మీకు రొమాన్సంటే బాగా యిష్టమా?”

“అనుభవించ లేదండీ.”

“నిజవే? మరి పులీ మేక ఆట?”

“మా తాతగారు నేర్పారు నాకు నాలుగేళ్లప్పుడు.”

